

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Οτιζία Καραταγιά

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΒ'

Τετάρτη 22 Οκτωβρίου 2003

Αθήνα, σήμερα στις 22 Οκτωβρίου 2003, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.40' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 21.10.2003 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΙΑ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 21.10.2003, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κανόνες τιμολόγησης, ρυθμίσεις Φ.Π.Α. ηλεκτρονικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 23 Οκτωβρίου 2003.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 141/20-10-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Σήφη Βαλράκη προς τους Υπουργούς Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό στα σχολεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του Νομού Χανίων κλπ.

2. Η με αριθμό 151/20-10-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Βλάχου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση κλπ.

3. Η με αριθμό 149/20-10-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την εξομοίωση των αναπτήρων του Δημοκρατικού Στρατού με τους αναπτήρους των άλλων πολέμων κλπ.

4. Η με αριθμό 145/20-10-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήματων και της Οικολογίας κ. Φώτη Κουβέλη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις καταχρηστικές χρεώσεις των καταθετών εκ μέρους των Τραπεζών, με το πρόσχημα εξόδων διαχείρισης κλπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 144/20-10-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Γιαννακόπουλου προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με την καθυστέρηση καταβολής των αποζημιώσεων στους πατατοπα-

ραγωγούς του Νομού Μεσσηνίας για τις ζημιές που υπέστη η ανοιξιάτικη παραγωγή.

2. Η με αριθμό 150/20-10-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθηναίου Φλωρίνη προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την οικονομική κατάρρευση του Μετοχικού Ταμείου της Αεροπορίας κλπ.

3. Η με αριθμό 148/20-10-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την επίλυση λειτουργικών προβλημάτων του Ογκολογικού Νοσοκομείου «ΜΕΤΑΞΑ» στον Πειραιά κλπ.

4. Η με αριθμό 146/20-10-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήματων και της Οικολογίας κ. Ιωάννη Δραγασάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για μερική ιδιωτικοποίηση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα: «Η πορεία της Χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Σας υπενθυμίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σύμφωνα με το άρθρο 143, παράγραφος 4 του Κανονισμού, η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι τριάντα λεπτά της ώρας, του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και των Προέδρων των άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων είκοσι πέντε λεπτά και των Υπουργών δεκαπέντε λεπτά.

Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για δεκαπέντε λεπτά ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί. Ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά. Οι Υπουργοί, που τυχόν παρεμβαίνουν, δικαιούνται να αγορεύσουν για το ήμισυ του χρόνου που ορίζεται από τον Κανονισμό για την κανονική σειρά της αγόρευσης τους.

Αύριο, όπως γνωρίζετε, θα διεξαχθεί η συζήτηση επί του θέματος της Συνελεύσεως της Διακυβερνητικής και του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που σας έχει κοινοποιηθεί.

με δική μας πρωτοβουλία, σε αντίθεση με πολλές χώρες, οι οποίες είχαν πολλές αμφιβολίες για το αν θα έπρεπε να γίνει. Και όμως υπήρξε απόφαση, την οποία δέχτηκαν όλες οι χώρες και σε αυτήν την απόφαση μνημονεύτηκε με έμφαση ο ρόλος των Ηνωμένων Εθνών για την εξέλιξη όλης της κρίσης, ρόλος ο οποίος τώρα δεν αμφισβητείται από κανέναν και είναι καθοριστικός για τις περαιτέρω εξελίξεις. Μπορέσαμε, λοιπόν, να είμαστε στο επίκεντρο των εξελίξεων και προωθούμε πιο αποτελεσματικά τα εθνικά συμφέροντα. Η Ελλάδα προάγει τα μεγάλα εγχειρήματα, όπως αυτό της ευρωπαϊκής ενοποίησης ή τα εθνικά ζητήματα, όπως αυτό της Κύπρου.

Όλα αυτά είναι εξελίξεις και επιτεύγματα που μας τα αναγνωρίζουν οι εταίροι μας, που τα αναγνωρίζουν οι σύμμαχοί μας, οι συνομιλητές μας, γιατί η Ελλάδα στη διάρκεια της Προεδρίας, αλλά και μετά την Προεδρία συνομίλησε με χώρες, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες -βέβαια- η Ιαπωνία, η Κίνα, οι Ινδίες. Είχαμε επαφές από τη Μόσχα μέχρι το Πεκίνο, αλλά και σε όλο το δυτικό κόσμο. Η Ελλάδα είναι τώρα μία χώρα η οποία μπορεί να προσεγγίζει τις ευρωπαϊκές εξελίξεις και το μέλλον της Ευρώπης με ένα νέο κύρος και σε αυτήν την κατεύθυνση θα συνεχίσουμε, γιατί το αξίζει η Ελλάδα και ο Ελληνισμός. Με αυτόν τον τρόπο υπηρετούμε τα πραγματικά συμφέροντα του ελληνικού λαού, υπηρετούμε μία Ελλάδα η οποία έχει κύρος και προοπτική. Αυτό που θέλει ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν η παράταξή μας προχωρούσε μόνη, για να εντάξει την Ελλάδα στην ευρωπαϊκή οικογένεια, τρεις κυρίως έννοιες καθοδηγούσαν τα βήματά μας: Αφάλεια, Ευημερία, Δημοκρατία.

Όταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής μοχλούσε να κάνει πράξη το μεγάλο όραμά του, πίστευε ότι, με την ισότιμη παρουσία μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια, θα ελύοντο ριζικά και οριστικά τα χρονίζοντα προβλήματα της χώρας και θα διασφαλιζόνταν οι βασικοί όροι για την πρόοδο και την ευημερία όλων των Ελλήνων. Και οι όροι αυτοί ήταν: η οικονομική ανάπτυξη, η ασφάλεια απέναντι σε κάθε εξωτερική απειλή και η ακλόνητη θεμελίωση της δημοκρατίας στον τόπο που τη γέννησε.

Σήμερα είναι αναμφισβήτητο ότι η ένταξη της χώρας μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια υπήρξε μοναδική στρατηγική επιτυχία. Επιτυχία που μπορεί να αλλάξει τη μοίρα της Ελλάδας και των Ελλήνων.

Η παρουσία μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια έδωσε και δίνει στη χώρα ισχυρή στήριξη για τον εκσυγχρονισμό των δομών, για τη δημιουργία σύγχρονων υποδομών, για την οικονομική ανάπτυξη, για τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής.

Μας έδωσε και μας δίνει τη δυνατότητα να υπερασπιζόμαστε αποτελεσματικότερα τα δικά μας, να προστατεύουμε τα συμφέροντά μας, να μετέχουμε ισότιμα στη διαμόρφωση του κοινού ευρωπαϊκού μέλλοντος. Και ακόμα κινητοποίησε το έθνος και έδωσε σε όλους μας στόχο και προοπτική.

Σίγουρα, η Δημοκρατία μας κατέστη ακλόνητη -και σε αυτό συνέβαλαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου- η ποιότητά της όμως είναι αυτή που θέλουν και αυτή που δικαιούνται οι Έλληνες; Η διαπλοκή και οι καθεστωτικές πρακτικές δεν συνιστούν πίεση σε βάρος της δημοκρατίας; Σίγουρα η διεθνής θέση της χώρας είναι ισχυρότερη, είμαστε όμως οι Έλληνες το ίδιο ασφαλείς με όλους τους άλλους Ευρωπαίους πολίτες; Και αν όχι, τι πρέπει να κάνουμε; Γιατί να μη συνενώσουμε τις δυνάμεις μας στον ίδιο σκοπό; Σίγουρα η συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ανάπτυξη του τόπου είναι τεράστια: έχουμε όμως οι Έλληνες την ίδια ευημερία, που έχουν οι άλλοι Ευρωπαίοι; Αξιοποιήσαμε επαρκώς τις τεράστιες δυνατότητες που μας προσέφερε η Ένωση, για να υπάρξει ανάπτυξη παντού και ευημερία για όλους; Κάναμε την ίδια πρόοδο με τους άλλους Ευρωπαίους; Ποια είναι η οικονομική και κοινωνική σύγκλιση που πετύχαμε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμμετοχή μας στην Ο.Ν.Ε.

είναι ασφαλώς μία σημαντική θετική εξέλιξη, είναι φυσική συνέπεια και συνέχεια της ένταξης. Είναι όμως βέβαιο ότι έγινε, παρά τις ενισχύσεις της Ένωσης, με καθυστέρηση και με οικονομική σύγκλιση. Δεν αξιοποιήθηκε η πιο ευνοϊκή διεθνής συγκυρία. Δεν προωθήθηκαν οι αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές. Ακολουθήθηκε ένα κράμα πολιτικής με βασικά στοιχεία τη «δημιουργική λογιστική» και τη φορολογική επιδότηση. Όλα αυτά κοστίζουν σήμερα πολύ ακριβά τόσο στην οικονομία όσο και σε ολόκληρη την κοινωνία.

Αυτή η Κυβέρνηση διαχειρίστηκε τόσους πόρους όσους δεν είχαν μαζί όλες οι μεταπολεμικές κυβερνήσεις. Από το 1996 έως το 2003 διαχειρίστηκε 278 δισεκατομμύρια ευρώ και αύξησε το χρέος κατά 82 δισεκατομμύρια δραχμές. Παρ'όλα αυτά η χώρα μας βρίσκεται στο βυθό κάθε ευρωπαϊκής μέτρησης για την εισόδημα, την ανταγωνιστικότητα, την κοινωνική συνοχή, την ποιότητα της ζωής.

Όπως προκύπτει από την πρόσφατη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στο Εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 21ης Μαΐου 2003, σε οκτώ από τους δείκτες του Γενικού Οικονομικού Υπόβαθρου η Ελλάδα είναι στις τελευταίες θέσεις. Σε οκτώ από τους είκοσι έναν δείκτες για την Απασχόληση είμαστε στις τελευταίες θέσεις. Σε εννέα από τους δεκαέξι δείκτες στην Έρευνα και στην Καινοτομία είμαστε στις τελευταίες θέσεις. Σε έξι από τους είκοσι τρεις δείκτες στην Οικονομική Μεταρρύθμιση είμαστε στις τελευταίες θέσεις. Σε επτά από τους δείκτες στην Κοινωνική Συνοχή είμαστε στις τελευταίες θέσεις. Το κατά κεφαλήν εισόδημα στην Ελλάδα σε μονάδες αγοραστικής δύναμης είναι το μικρότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στα δέκα προηγούμενα χρόνια αυξήθηκε μόνο κατά εννέα μονάδες, ενώ στην Ιρλανδία αυξήθηκε κατά σαράντα τέσσερις μονάδες.

Σύμφωνα με έρευνα του World Economic Forum (το 2002), στην οποία αξιολογούνται οι χώρες - μέλη της Ένωσης με βάση τον βαθμό προσέγγισης των αναπτυξιακών στόχων της Λισαβόνας, η χώρα μας είναι τελευταία στους οκτώ τομείς.

Σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών, κατά τα τρία τελευταία χρόνια περίπου 4 δισεκατομμύρια ευρώ από τα έσοδα των αποκρατικοποιήσεων, αντί να διατεθούν στη μείωση του δημόσιου χρέους, σπαταλήθηκαν στην κατανάλωση, στις μαύρες τρύπες των ελλειμμάτων. Αυτό δεν αναδεικνύει μόνο την πλασματικότητα των προϋπολογισμών και την αναξιοπιστία της Κυβέρνησης. Είναι παράνομο και συνιστά μείζον πολιτικό θέμα.

Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα του I.O.B.E. η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα της Ευρωζώνης, στην οποία δεν ευνοήθηκαν οι άμεσες ξένες επενδύσεις από την καθιέρωση του ευρώ. Στο 2002 οι επενδύσεις αυτές ήταν μόλις 53 εκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι η χειρότερη επίδοση των τελευταίων είκοσι επτά χρόνων.

Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του International Institute of Management Development σε σύνολο είκοσι εννέα χωρών η Ελλάδα κατατάσσεται στην εικοστή έκτη θέση σε ό,τι αφορά την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας.

Μόλις πρόσφατα ο διεθνής οίκος Moody's, ενώ αναβάθμισε την πιστοληπτική ικανότητα όλων των άλλων μελών της Ένωσης, αρνήθηκε να πράξει το ίδιο για την Ελλάδα. Μας άφησε στην ίδια βαθμολογία με τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες της Ανατολικής Ευρώπης.

Ο πληθωρισμός βρίσκεται σχεδόν στο διπλάσιο του κοινοτικού μέσου όρου. Η ακρίβεια σε βασικά είδη είναι πολλαπλασιασμός μεγαλύτερη και η ανεργία παραμένει σε εφιαλτικά επίπεδα. Είμαστε στις τελευταίες θέσεις των δεκαπέντε σε ό,τι αφορά τις κρατικές και τις πρώτες σε ό,τι αφορά τις ιδιωτικές δαπάνες τόσο για την Υγεία όσο και για την Παιδεία. Η ανάπτυξη δεν φτάνει ούτε σε ολόκληρη τη χώρα, ούτε σε ολόκληρη την κοινωνία. Τεράστιοι κοινοτικοί και εθνικοί πόροι καταληστεύονται από τη διαπλοκή και τη διαφθορά. Χάνονται περίπου 3,5 τρισεκατομμύρια δραχμές το χρόνο στην αδιαφάνεια και τη γραφειοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμα η χώρα εξαπτίας της συμμετοχής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση είχε τεράστιες ευκαιρίες για την ανάπτυξη και την ευημερία. Σήμερα είναι περισσότερο από βέβαιο ότι, στα χρόνια που πέρασαν, χάσαμε δυνάμεις, χάσαμε χρόνο, χάσαμε πόρους. Για μία ολόκληρη τριετία

διαβιβάζονταν οι Έλληνες ότι από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είχαν εισπραχθεί περισσότερα απ' όσα εδικαιούτο η χώρα. Αποδείχθηκε το αντίθετο και το ομολόγησε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Στο μεταξύ, ενώ βρισκόμαστε στα μέσα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου, η απορρόφηση, σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία του περασμένου Ιουνίου, είναι ακόμα στην αρχή. Σε πραγματική εκτέλεση έργων ήταν στο 15%. Τα περιφερειακά προγράμματα δεν ξεπερνούσαν το 8%. Οι εισροές από τις κοινοτικές πρωτοβουλίες περιορίζονταν στο 7% της προκαταβολής.

Η Ελλάδα είναι τελευταία στην απορρόφηση κοινοτικών πόρων, μόλις στο 60% της προτελευταίας. Σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για κάθε ευρώ που απορροφά η Ελλάδα αποκομίζει αναπτυξιακό όφελος μόνο 1 ακόμα ευρώ, ενώ η Ιρλανδία και η Πορτογαλία 2,5 ευρώ αντίστοιχα.

Σε πρόσφατο έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που ζητήθηκε από την ίδια την Κυβέρνηση, υπογραμμίζεται ότι οι φορείς υλοποίησης των έργων δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις υγιούς οικονομικής διαχείρισης. Επισημαίνονται περισσότερες από εξακόσιες περιπτώσεις εργολαβιών με ποιοτικά προβλήματα. Εντοπίζονται αδιαφανείς αναθέσεις μελετών, δημοπρατήσεις με ατελείς μελέτες, κατατμήσεις έργων με στόχο την παραβίαση της νομιμότητας, υπερβάσεις των αρχικών τους προϋπολογισμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βέβαιο ότι η παρουσία μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ενισχύει τη διεθνή θέση μας και τη δυνατότητα να υπερασπιζόμαστε τα δίκαια και τα δικαιώματά μας. Εξίσου βέβαιο, όμως, είναι ότι οι Έλληνες δεν έχουμε ακόμα το ίδιο αίσθημα ασφάλειας με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους. Οι εξελίξεις στα προηγούμενα χρόνια δε μας έφεραν πιο κοντά στο μεγάλο αυτό ζητούμενο.

Παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις μας κατά τη δημιουργία του λεγόμενου «Ευρωστρατού», υπήρξαν (με ευθύνη της Κυβέρνησης), ρυθμίσεις που μπορεί να αποκλείουν ουσιαστικά τη δράση του, έστω και για αποστολές τύπου Πίτερσπεργκ, στο Αιγαίο και στην Κύπρο. Στο πλαίσιο της πρόσφατης αναθεώρησης της δομής του ΝΑΤΟ, τα κυριότερα στρατηγεία της Συμμαχίας αποφασίστηκε να εγκατασταθούν στην Πορτογαλία, την Ισπανία, την Ιταλία και την Τουρκία, αφού η Ελλάδα αγνοήθηκε σχεδόν πλήρως εξαιτίας της αδράνειας και της διαπραγματευτικής ανεπάρκειας, που επέδειξε η Κυβέρνηση.

Είναι ιδιαίτερης σημασίας το γεγονός ότι, στο διάστημα αυτό, η Ευρώπη πραγματοποιεί τη μεγαλύτερη διεύρυνσή της. Βέβαια, η ένταξη της Κύπρου είναι αναμφισβήτητα θετική εξέλιξη και για την Κύπρο και για την Ελλάδα και για ολόκληρο τον Ελληνισμό.

Αναγνωρίζουμε τη συμβολή της Κυβέρνησης στην κατεύθυνση αυτή. Το είπαμε και επαναλαμβάνουμε. Όμως κανένας δεν μπορεί να λησμονεί ότι η αίτηση ένταξης της Κύπρου υποβλήθηκε το 1992 με ενθάρρυνση και πρωτοβουλία της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Κανένας δεν μπορεί να παραγνωρίζει το γεγονός ότι η πορεία της Κύπρου προς την Ευρώπη αποτέλεσε εθνικό στόχο, τον οποίο, για δέκα χρόνια, υποστήριξαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις τόσο στην Κύπρο, όσο και στην Ελλάδα. Υπογραμμίζω αυτό το γεγονός γιατί είναι έμπρακτη απόδειξη των επιτυχιών που μπορεί να έχει ο Ελληνισμός, όταν συστρατεύεται και ενώνει τις δυνάμεις του σε κοινούς εθνικούς στόχους.

Πάνω απ' όλα, όμως, αξίζουν συγχαρητήρια στον κυπριακό λαό και την ηγεσία του, που κατόρθωσαν να μεταβάλουν την Κύπρο σε κοινωνία δημοκρατίας και ευημερίας, που πληροί όλα τα κριτήρια της ένταξης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλω, όμως, να υπενθυμίσω σε όσους προσποιούνται αμνησία ότι ήμασταν οι πρώτοι που -και δημόσια, αλλά και στις συναντήσεις μας με τους Ευρωπαίους ηγέτες- είχαμε καταστήσει σαφές ότι διεύρυνση χωρίς την Κύπρο δεν πρόκειται να γίνει. Όταν χαράσσαμε αυτήν τη στρατηγική, πιστεύαμε και εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι η επιτυχής κατάληξη της ευρωπαϊκής πορείας της Κύπρου είναι ουσιώδης παράγοντας για τη

λύση του κυπριακού προβλήματος.

Ήμασταν και είμαστε δίπλα στον κυπριακό Ελληνισμό για μία δίκαιη, βιώσιμη και λειτουργική λύση στο πρόβλημα. Θεωρούμε ότι το σχέδιο Ανάν είναι βάση διαπραγματεύσεων, οι οποίες -με τις αναγκαίες προσαρμογές στο ευρωπαϊκό κεκτημένο- μπορεί να οδηγήσουν σε λύση σύμφωνη με τις ευρωπαϊκές αρχές και αξίες, λύση που να επιτρέπει σε όλους τους κατοίκους του νησιού, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους, να γεύονται τους καρπούς της ένταξης και της νέας ευρωπαϊκής πραγματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ακόμα ότι η επίλυση του Κυπριακού είναι βασική προϋπόθεση για την εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, για την αποκατάσταση της διμερούς εμπιστοσύνης, αλλά και για την ανάπτυξη σχέσεων εμπιστοσύνης και συνεργασίας είναι προς το συμφέρον και του ελληνικού, αλλά και του τουρκικού λαού και βέβαια της ευρύτερης ειρήνης και σταθερότητας στην περιοχή.

Διαπιστώνουμε, το τελευταίο διάστημα, μία βελτίωση του κλίματος στις διμερείς σχέσεις. Αυτή είναι μία θετική και ευπρόσδεκτη εξέλιξη. Δυστυχώς, όμως, κανείς δεν μπορεί να μιλήσει ακόμα για ουσιαστική βελτίωση και αυτό γιατί παραμένουν άλυτα τα μεγάλα προβλήματα, που έχουν δημιουργηθεί με ευθύνη της τουρκικής πλευράς.

Εμείς σταθερά -και από τα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης- θεωρούμε ότι η εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά μόνο με διάλογο, που να στηρίζεται στο σεβασμό της εδαφικής ακεραιότητας, στο σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου και των Διεθνών Συνθηκών, αλλά και στην αποφυγή της χρήσης ή της απειλής χρήσης βίας. Οι μονομερείς υποχωρήσεις ούτε τα συμφέροντά μας ούτε την πραγματική προσέγγιση προωθούν.

Δεν ξέρουμε αν κατά την έναρξη των συνεχιζόμενων μυστικών συνομιλιών, τις οποίες η Κυβέρνηση αποκαλεί «διερευνητικές επαφές», υπήρξε οποιαδήποτε συμφωνία στις παραπάνω αρχές. Παρ' όλο που ζητήσαμε ενημέρωση η Κυβέρνηση επιμένει στη μυστική διπλωματία.

Εμείς σε κάθε περίπτωση υπογραμμίζουμε ότι η φωνή μας πρέπει να είναι ξεκάθαρη, να είναι έκφραση του Δικαίου και της Ειρήνης, να είναι η φωνή του μέλλοντος και όχι του χθες.

Αυτό κάναμε και αυτό κάνουμε πάντα.

Τους τελευταίους μήνες, όπως γνωρίζετε, είχα την ευκαιρία να συναντηθώ τρεις φορές με τον Πρωθυπουργό της Τουρκίας, τον κ. Ερντογάν. Μπορώ να πω ότι οι συνομιλίες που είχαμε διεξήχθησαν σε θετικό κλίμα και ήταν ιδιαίτερα χρήσιμες. Και βέβαια είχα την ευκαιρία να επαναλάβω με σαφήνεια τις θέσεις μας και συμφωνήσαμε ότι είναι ανάγκη να υπάρξει πρόοδος στην εξομάλυνση των διμερών σχέσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά το πρώτο 6μηνο η χώρα είχε την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όλα τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και εγώ προσωπικά, στις Συνόδους Κορυφής του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, στηρίξαμε τις προσπάθειες της Κυβέρνησης.

Χρειάζεται να θυμίσω πως, πριν τη Σύνοδο Κορυφής του Απριλίου, η «ατζέντα» των συζητήσεών μας με δέκα πρωθυπουργούς του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος αφορούσε στο ερώτημα πώς να στηρίξουμε τις προσπάθειες της Προεδρίας; Χρειάζεται να υπενθυμίσω πως το ίδιο έγινε και πριν τη σύνοδο της Χαλκιδικής; Χρειάζεται να θυμίσω το ψήφισμα της Κέρκυρας, με το οποίο δύο πρωθυπουργοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποστήριξαν, πριν ακόμα από την Προεδρία, την ένταξη της Κύπρου χωρίς υποσημειώσεις;

Εμείς ήμασταν και είμαστε διαρκώς παρόντες σε κάθε εθνική προσπάθεια. Σκοπός μας είναι να σηκώσουμε όλοι μαζί πιο ψηλά την πατρίδα μας, αλλά και να κεφαλαιοποιήσουμε την Προεδρία της Ελλάδας ώστε να αποδείξουμε ότι μπορούμε και οι μικρότερες χώρες να βρίσκονται στο τιμόνι της Ένωσης. Και όμως η Κυβέρνηση, επιδεικνύοντας το γνώριμο δυστυχώς πρόσωπο, όχι μόνο δεν αναγνώρισε στη Νέα Δημοκρατία ούτε καν την ελάχιστη συμβολή, αλλά έφθασε ακόμα και στο σημείο να διακηρύσσει ότι εμείς δήθεν ευχόμασταν το αντίθετο! Επιτέλους, ως πού μπορούν να οδηγήσουν αυτά τα σύνδρομα της

ήττας; Συκοφαντίες ακόμα και στα εθνικά θέματα;

Και κάτι ακόμα: Τι έκανε κατά τη διάρκεια της Προεδρίας η Κυβέρνηση για τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική; Γιατί εγκατέλειψε τις διαπραγματεύσεις για τα μεσογειακά προϊόντα, που είναι περισσότερο από το 70% της παραγωγής μας, στην επόμενη Προεδρία; Αυτό είναι το πραγματικό της ενδιαφέρον για τον αγροτικό κόσμο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ίδιο διάστημα υποστηρίξαμε το έργο της Συνέλευσης για το μέλλον της Ευρώπης και το υποστήριξαν περισσότερο οι δυνάμεις του δικού μας χώρου, του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, καθώς ήταν αυτό που υπήρξε πρωτεργάτης αυτής της διαδικασίας.

Εμείς πιστεύουμε ότι, στην ιστορική αυτή καμπή, όλοι οι Ευρωπαίοι οφείλουμε να εμπνευστούμε από τους μεγάλους οραματιστές της ενοποίησης, να ξεπεράσουμε τις αδυναμίες του παρελθόντος και να κοιτάζουμε μπροστά.

Οι δικές μας θέσεις ήταν και είναι ξεκάθαρες. Εμείς, οι εμπνευστές και πρωτοπόροι του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας, υποστηρίζουμε σταθερά και διαχρονικά, από την εποχή που κάποιοι άλλοι πολεμούσαν την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, την πλήρη και ισότιμη συμμετοχή μας σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση ενωμένη όχι μόνο νομισματικά και οικονομικά αλλά και πολιτικά και αμυντικά.

Πιστεύουμε στη δημιουργία μιας ενωμένης Ευρώπης ομοσπονδιακού τύπου. Αυτό άλλωστε είναι και το υπέρτατο συμφέρον της ίδιας της Ευρώπης. Και μ' αυτό το πνεύμα διαμορφώσαμε τις θέσεις μας.

Συμφωνήσαμε με το Π.Α.Σ.Ο.Κ., στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Βουλής, να υποστηρίξουμε κοινές θέσεις στη Συνέλευση, κυρίως μάλιστα σε ό,τι αφορά δύο μείζονες σημασίας θέματα: πρώτον, τη σύνθεση της Επιτροπής και, δεύτερον, τη διατήρηση της εκ περιτροπής Προεδρίας. Δυστυχώς, υπήρξε κυβερνητική παρασπονδία. Ο Πρωθυπουργός αγνόησε τη συμφωνία και δεν υποστήριξε αυτές τις θέσεις. Η Κυβέρνηση πήρσε μια επαμφοτερίζουσα στάση, δυσκολεύοντας το έργο των εκπροσώπων της χώρας. Στην αρχή των εργασιών της Συνέλευσης υποστήριζε τη διατήρηση του υφιστάμενου καθεστώτος της εναλλασσόμενης Προεδρίας. Ξαφνικά, τον περασμένο Φεβρουάριο, με δηλώσεις του στις Βρυξέλλες ως Προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ο Πρωθυπουργός άλλαξε άρδην τη θέση του. Υποστήριξε ως καταλληλότερο το σύστημα της εκλογής Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου επί τηθεία. Έδειξε με τη στροφή αυτή, ότι μια από τις λεγόμενες «μικρές χώρες» εύκολα απειμπολεί το δικαίωμά της για ισότιμη συμμετοχή στην πολιτική ηγεσία της Ένωσης. Αιφνιδίως όλους τους Έλληνες που συμμετείχαν στη Συνέλευση και έπληξε τη διαπραγματευτική ικανότητα της χώρας. Είπε, στην ουσία, πως προτιμά να αυτοκαταργηθεί.

Το ίδιο πρόβλημα υπήρξε και στο θέμα της σύνθεσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά την έναρξη των εργασιών της Συνέλευσης, η Κυβέρνηση υποστήριζε την αρχή «ένας επίτροπος ανά κράτος-μέλος». Λίγο μετά την έναρξη της Προεδρίας ο Πρωθυπουργός εμφανίστηκε με την άποψη ότι θα ήταν ορθότερο ένα σχήμα με δεκαπέντε Επιτρόπους. Απειμπολόγησε το δικαίωμα της ισότιμης διαρκούς συμμετοχής της χώρας στην εκτελεστική εξουσία της Ένωσης. Στις αρχές του τρέχοντος μήνα, στις 4.10.2003, σε συνέντευξη Τύπου δήλωνε πως «δεν μπορεί να υπάρχουν μέλη της Επιτροπής, που να μην μπορούν να εκφράζουν τη γνώμη τους τουλάχιστον στα θέματα που χειρίζονται οι ίδιοι ή τους αφορούν». Μα, αυτό είναι το θέμα; Αυτό είναι το ζήτημα; Να εκφράσουν τη γνώμη τους; Δέκα ημέρες μετά, ο Υπουργός των Εξωτερικών εμφανίστηκε να ζητά την ισότιμη συμμετοχή όλων των Επιτρόπων. Στη Βουλή η Κυβέρνηση υποστήριξε τη θέση «ένας Επίτροπος για κάθε χώρα». Στα κείμενα όμως που προωθήθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται λόγος μόνο για δεκαπέντε ισότιμους Επιτρόπους.

Στις γραπτές προτάσεις της προς την Προεδρία της Διακυβερνητικής Δέχεται Επιτρόπους δεύτερης κατηγορίας, οι οποίοι να έχουν ψήφο μόνο για θέματα της αρμοδιότητάς τους.

Τελικά, ύστερα από σκληρή πολιτική διαπραγμάτευση, όπου και πάλι πρωτοστάτησαν οι εθνικοί Βουλευτές, βρέθηκε ως

μέση λύση η εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης της Νίκαιας.

Ένα άλλο σημείο αφορά τη στάση της Κυβέρνησης στα θέματα της Ευρωπαϊκής Πολιτικής, Άμυνας και Ασφάλειας. Τόσο στο πλαίσιο της Ομάδας Εργασίας «Άμυνα» υπό τον επίτροπο Μ. Μπαρνιέ, όσο στην Ολομέλεια της Συνέλευσης, η Κυβέρνηση υπήρξε ιδιαίτερα επιφυλακτική σε ό,τι αφορά την προώθηση ρήτρης αλληλεγγύης. Με δική μας τροπολογία (υποβλήθηκε από την εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαριέτα Γιαννάκου, τη συνυπέγραψαν οι κύριοι Αυγενινός και Μπροκ), προτάθηκε η καθιέρωση ρήτρης αλληλεγγύης. Να προβλέπεται δηλαδή η παροχή αμοιβαίας συνδρομής με πολιτικά και στρατιωτικά μέσα, στην περίπτωση που ένα κράτος της Ένωσης υποστεί επίθεση είτε με τη συμβατική έννοια –επίθεση από οποιοδήποτε άλλο κράτος– είτε υπό το πρίσμα των νέων ασύμμετρων απειλών, δηλαδή τρομοκρατική επίθεση ή ενέργεια.

Τελικά η πρόταση έγινε δεκτή, με ασάφειες όμως, εν μέρει και κυρίως ως προς το ενδεχόμενο τρομοκρατικών ενεργειών και φυσικών καταστροφών. Ανάλογη υπήρξε η στάση της Κυβέρνησης και στην πρωτοβουλία για τη διαρθρωμένη αμυντική συνεργασία. Αντί να είμαστε, όπως εμείς υπογραμμίσουμε και στηρίξαμε από την πρώτη στιγμή, στους πρωτοπόρους της προσπάθειας, η Κυβέρνηση εμφανίστηκε σαν ξένος παρατηρητής. Έδωσε με όλα αυτά την εντύπωση ότι δεν ξέρει πού βαδίζει, ότι ισορροπεί σε τεντωμένο σχοινί, ότι φοβάται τις εξελίξεις και δεν συμμετέχει στη διαμόρφωσή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σήμερα στην τελική στροφή προς τη μεγάλη ευθεία της Ευρώπης. Η Διακυβερνητική Διάσκεψη για το πρώτο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, η συμμετοχή δέκα νέων μελών στην Ένωση κρίνουν πολύ σημαντικά ζητήματα. Οι αποφάσεις που διαμορφώνονται τώρα έχουν τεράστια σημασία για όλους τους Ευρωπαίους πολίτες. Το υπάρχον κείμενο έχει διασαφηνίσει σημαντικές πλευρές του περίπλοκου συστήματος του παρελθόντος. Ενισχύει τη θέση των πολιτών στην Ένωση. Προάγει την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση σε κάποιους συγκεκριμένους τομείς. Όμως υπάρχουν πολλά σημεία, στα οποία δεν προχωρά, τουλάχιστον όσο γρήγορα θα θέλαμε. Το κείμενο της Συνέλευσης είναι βέβαια προϊόν συμβιβασμού ή συμβιβασμών και ίσως –να είμαστε ειλικρινείς– δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Εκτιμούμε ότι οι προσπάθειες για βασικές ανατροπές μπορεί να οδηγήσουν μέχρι και σε οπισθοδρόμηση. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων, των έντονων διαβουλεύσεων που διεξάγονται, την προώθηση των θέσεων και των απόψεών μας, που πιστεύω πως είναι προς όφελος τόσο της χώρας αλλά, σε τελική ανάλυση, και ολόκληρης της Ευρώπης.

Τι πιστεύουμε εμείς; Τι ζητάμε εμείς; Το σχέδιο της Συνταγματικής Συνθήκης να γίνει αποδεκτό από τη Διακυβερνητική όσο πιο σύντομα γίνεται. Να γίνει αποδεκτό όμως με περατώσει βελτιώσεις, που να εγγυώνται την αρχή της ισότητας των κρατών-μελών, να ενδυναμώνουν το διεθνή ρόλο της Ένωσης, να εγγυώνται της συμμετοχής της χώρας στη διαμόρφωση των αποφάσεων.

Πιστεύουμε ότι πρωταρχικός στόχος της Συνθήκης πρέπει να είναι ο δημοκρατικός χαρακτήρας του Συντάγματος, η ισορροπία ανάμεσα στους θεσμούς αλλά και η ισότητα ανάμεσα στα κράτη-μέλη. Θεωρούμε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενεργεί ως εγγυητής των συμφερόντων των μικρότερων κρατών και γι' αυτό πρέπει να παραμείνουμε στην αρχή «ένας Επίτροπος ισότιμος ανά κράτος-μέλος». Θέλουμε ισχυρούς Επιτρόπους από όλες τις χώρες με δικαίωμα ψήφου.

Οι ρυθμίσεις στο κείμενο που υποβλήθηκε αναφορικά με την ασφάλεια και τη ρήτρα αλληλεγγύης συνιστούν μια κάποια πρόοδο. Δεν αρκούν όμως. Δεν μπορεί –και αυτό το επισημαίνουμε σε κάθε Ευρωπαίο συνομιλητή– να μεριμνούμε για την ασφάλεια των προϊόντων μας ως Ευρώπη, αλλά να αγνοούμε την ανάγκη προστασίας των πολιτών μας.

Έχουμε υποστηρίξει, εδώ και αρκετό καιρό, τη δημιουργία μιας αμυντικής Ευρωζώνης και θέλουμε η χώρα να είναι πρωτοπόρος σ' αυτήν την προσπάθεια. Θέλουμε να διασφαλιστεί η

δυνατότητα ενός σχήματος ευρώμυνας, ανοικτού για όλες τις χώρες που το επιθυμούν ή θα το επιλέξουν στο μέλλον.

Στηρίζουμε την επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας στη λήψη των αποφάσεων για θέματα εξωτερικής πολιτικής υπό την υπόθεση ότι δεν θίγονται ζωτικά συμφέροντά μας. Ζητούμε παραπέρα βήματα στην κατεύθυνση του ελέγχου των εξωτερικών συνόρων. Έχουμε προτείνει τη δημιουργία κοινής Ευρωπαϊκής Ακτοφυλακής και χαϊρόμαστε που προχωρούν οι ιδέες μας.

Έχουμε προτείνει -και έχω στείλει σχετική επιστολή ήδη από 1999 στον Πρόεδρο της Επιτροπής- την παραπέρα ανάπτυξη και χρηματοδότηση μιας ενιαίας Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Φυσικών Καταστροφών.

Έχουμε στηρίξει τη δημιουργία μιας Πανευρωπαϊκής Χάρτας Πολιτικής και ενός Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την Τρίτη Ηλίκια.

Έχουμε προτείνει, ήδη από το 1999, τη δημιουργία ενός Διεθνούς Πανεπιστημίου στη Θεσσαλονίκη για ολόκληρη την περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και ακόμα περιμένουμε την υλοποίηση των κυβερνητικών δεσμεύσεων.

Έχουμε καταθέσει πρόταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Κέντρου Αντιμετώπισης Μεταδοτικών Ασθενειών, ώστε να αντιμετωπιστούν οργανωμένα και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο οι σύγχρονες απειλές για τη ζωή και την υγεία του ανθρώπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα μεγάλη Ευρώπη είναι η βάση για τη συμπίεση όλων των λαών της ηπείρου μας προς ένα καλύτερο αύριο. Είναι η βάση και για το ελληνικό όραμα στη νέα εποχή. Η Νέα Δημοκρατία, η παράταξη των μεγάλων επιλογών, η παράταξη που οδήγησε τη χώρα στην ευρωπαϊκή οικογένεια θέλει μια Ευρώπη πιο πολιτική, πιο δημοκρατική, πιο κοινωνική.

Θέλουμε μια Ευρώπη με ισχυρό διεθνή ρόλο. Θέλουμε οι Έλληνες να είμαστε το ίδιο ασφαλείς όσο και όλοι οι άλλοι Ευρωπαίοι έτσι, ώστε να μπορούμε να μειώσουμε τις αμυντικές δαπάνες, να επενδύσουμε στην κοινωνία των πολιτών, στο κοινωνικό κράτος, στην ευημερία και την πρόοδο κάθε πολίτη. Θέλουμε την Ελλάδα στην καρδιά της Ευρώπης. Κάθε φορά που κάποιοι κινούνται μπροστά, να είμαστε μαζί, να συμμετέχουμε σε όλες τις ομάδες ενισχυμένης συνεργασίας, να μη μένουμε απ' έξω. Θέλουμε -ως η μόνη χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Νοτιοανατολική Ευρώπη- να είμαστε πρωταγωνιστές στη δημιουργία ενός νέου τοπίου ασφαλείας και ευημερίας για όλους τους λαούς της περιοχής. Θέλουμε να αλλάξουμε τη γειτονιά μας και γι' αυτόν το σκοπό δουλεύουμε και θα δουλέψουμε εντατικά.

Θέλουμε πλήρη αξιοποίηση των νέων ευκαιριών. Είμαστε έτοιμοι και αποφασισμένοι να εφαρμόσουμε πολιτικές διαφανούς και ορθολογικής αξιοποίησης των κοινοτικών και εθνικών πόρων, να διασφαλίσουμε ένα δρόμο ευημερίας για όλους τους Έλληνες, μακροοικονομική σταθερότητα, ταχύτητες ρυθμού ανάπτυξης, δυναμική ανάπτυξη σε κάθε περιφέρεια της χώρας.

Τώρα είναι η ώρα της δέσμευσής μας για το μέλλον, δέσμευσής μας για την τήρηση της προοπτικής της Λισαβόνας, δέσμευσης για την προοπτική του 2010 και πέρα. Είμαστε στο τέλος της ιστορικής περιόδου της Μεταπολίτευσης και στην αρχή μιας νέας εποχής. Το χθες τελειώνει οριστικά και τελειώνει εδώ. Τώρα είναι η ώρα για τη νέα μεγάλη Ευρώπη. Η ώρα για μια Ελλάδα που ξέρει και μπορεί να διεκδικεί. Η ώρα για μια νέα καλύτερη Ελλάδα.

(Οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας όρθιοι χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναμφισβήτητο το θέμα που συζητάμε σήμερα είναι εξαιρετικής σημασίας. Θα έλεγα, όμως, ότι δεν έχουμε τόσο ανάγκη να ακούσουμε μία ομιλία από την πλευρά του Πρωθυπουργού που επαναλαμβάνει γνωστά πράγματα γύρω από αποφάσεις και κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που μας

έχει κάνει και ο ίδιος κοινωνούς με τις συνευθέσεις του. Πιστεύω ότι σήμερα θα έπρεπε να γίνει μία βαθύτερη συζήτηση, ανεξάρτητα από τις απόψεις που έχει το κάθε κόμμα για το ζήτημα, μία συζήτηση που τουλάχιστον θα άνοιγε κάποιους ορίζοντες και θα μας διαφώτιζε σε ορισμένα πράγματα.

Παραδείγματος χάρι: Όντως, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι μία ιστορική στιγμή αυτή για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που μετατρέπεται σε ομοσπονδία όπως λέτε και μάλιστα διευρυνόμενη. Μπαίνει, όμως, ένα ερώτημα: Αφού η Ευρωπαϊκή Ένωση ανεβαίνει ένα σκαλοπάτι, περνάει σε μία καινούργια φάση, ποιος είναι ο βαθύτερος, αναλυτικότερος και ουσιαστικότερος απολογισμός της πορείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παραδείγματος χάρι από την περίοδο που πέρασε στην ενιαία εσωτερική αγορά, μετά στο Μάαστριχτ και τώρα σε αυτή την εξέλιξη που έχει;

Υπάρχουν παραδείγματος χάρι ερωτήματα. Και πιστεύω ότι αυτά τα ερωτήματα υπάρχουν ανεξάρτητα από την άποψη που μπορεί να έχει κανείς για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για τα ζητήματα της ανάπτυξης, τα ζητήματα του καπιταλισμού και του σοσιαλισμού.

Παραδείγματος χάρι: Γιατί η ανεργία αυξάνεται στις χώρες -μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Γιατί τα κοινωνικά προβλήματα οξύνονται; Και ας πάρουμε σαν βάση όχι μόνο τις εμπειρίες που ζούμε εδώ στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, αλλά και τους στατιστικούς πίνακες της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ας βάλουμε κι αλλιώς τα ερωτήματα, από τη σκοπιά των διακηρύξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παραδείγματος χάρι, γιατί το ευρώ δεν μπόρεσε να διαμορφώσει ενιαία οικονομική αγορά, ισόμετρη ανάπτυξη; Γιατί, παραδείγματος χάρι, δεν μπόρεσε να συγκολλήσει διαφορετικές αγορές; Θα μου πείτε ενδεχομένως το διάστημα να ήταν μικρό. Γιατί τελικά στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει, παραμένει, αναπαράγεται και οξύνεται σε πολλούς δείκτες η ανισόμετρη ανάπτυξη και το χάσμα, ανεξαρτήτως αν μία χώρα είναι στη δέκατη τρίτη θέση και πάει στη δέκατη τέταρτη ή από τη δέκατη τέταρτη πάει στην ένατη; Κάποια άλλη περνάει στις τελευταίες θέσεις.

Γιατί, παραδείγματος χάρι, έχουμε στασιμότητα ανάπτυξης στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γιατί δεν υλοποιήθηκαν αισιόδοξες προβλέψεις; Γιατί υπάρχει ανασφάλεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως προς τη δυνατότητα να αξιοποιηθούν συσσωρευμένα κεφάλαια σε επενδύσεις τόσο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης -ίσως αυτό δεν φαίνεται τόσο έντονο- όσο και εκτός;

Εν πάση περιπτώσει, επειδή δεν υπήρχε, όπως λέτε, μέχρι τώρα ενιαία πολιτική και θα υπάρξει από εδώ και μπρος; Επειδή έγινε ένα Ευρωσύνταγμα συμβιβαστικό; Δεν ξέρω κι αν είναι σύνταγμα αυτό. Μία καινούργια συνθήκη είναι που ενσωματώνει όλες τις άλλες. Εν πάση περιπτώσει, όμως, εμείς δεν έχουμε αγωνία για το αν είναι σύνταγμα ή όχι.

Δε δίνονται απαντήσεις. Δεν γίνεται μία οικονομική ανάλυση. Μπαίνει όμως και ένα ερώτημα. Μέχρι τώρα, λέει, ό,τι προβλήματα είχαμε, προήλθαν από το ότι είχαμε μία οικονομική Κοινότητα και όχι πολιτική. Και αναρωτιόμαστε: Όλες αυτές οι αποφάσεις που παίρνονται από τη στιγμή που ιδρύθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση και όλα τα τελευταία χρόνια, δεν εκφράζουν ενιαία πολιτική άποψη, δεν εκφράζουν πολιτική διάσταση της Κοινότητας; Δηλαδή όλα αυτά που περνάνε, τα μέτρα -τα αντιλαϊκά λέμε εμείς, τα εκσυγχρονιστικά λέτε εσείς- δε δείχνουν ότι έχουμε να κάνουμε με μία διακρατική συνεργασία, με ένα συνασπισμό, περιφερειακό βέβαια, αλλά με σαφείς πολιτικούς στόχους και χαρακτηριστικά; Τώρα γίνεται πολιτική ένωση; Τώρα λέτε ότι θα γίνει ενιαία πολιτική ένωση.

Πώς εξηγείτε το γεγονός ότι όλο και μεγαλώνουν οι αντιθέσεις και οι ανταγωνισμοί εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανάμεσα στα κράτη - μέλη ή ανάμεσα στους επιχειρηματικούς ομίλους;

Και πώς εξηγείτε το γεγονός ότι το Ευρωσύνταγμα βαφτίστηκε σύνταγμα συμβιβασμού; Τι συμβαίνει και υπάρχουν τέτοιες διαφορές όταν, αν θέλετε, έχουμε να κάνουμε με καπιταλισμό σε όλες τις χώρες και με ενιαία πολιτική τόσο από τη σοσιαλδημοκρατία όσο και από τα νεοφιλελεύθερα κόμματα; Αυτές οι αντιθέσεις και οι ανταγωνισμοί πού οφείλονται; Και τι είναι αυτό που εσάς σας πείθει ότι αυτοί καταργούνται από δω

Καθορίζουμε εμείς την τιμή του πετρελαίου; Αυτά είναι τα στοιχεία. Ή, όσον αφορά τη μετανάστευση, μπορούμε εμείς να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης και της εγκληματικότητας χωρίς συνεργασία με τις άλλες χώρες, άρα χωρίς δεσμεύσεις και απέναντι σε άλλες χώρες όπως δεσμεύονται με εμάς; Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν προβλήματα τα οποία είναι υπερεθνικά πια και αυτά τα υπερεθνικά προβλήματα απαιτούν υπερεθνικές λύσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι ο χρόνος ο οποίος πέρασε ήταν ένας χρόνος δημιουργικός για την Ελλάδα, ένας χρόνος ο οποίος ισχυροποίησε τις θέσεις μας και αυτήν την πορεία θα ακολουθήσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με έκπληξη τον κύριο Πρωθυπουργό περίπου να με μέμφεται, διότι έκαμα αναφορά σε μια σειρά από ζητήματα, που κατά τη δική του άποψη δεν σχετίζονται αποκλειστικά με την πορεία της Ευρώπης. Και μάλιστα το απεκάλεσε ειρωνικά «μια μακρά εισαγωγή».

Να σας διορθώσω, κύριε Σημίτη. Δεν ήταν εισαγωγή. Ήταν το κυρίως θέμα της ομιλίας, γιατί εμείς την ευρωπαϊκή πορεία τη θεωρούμε συνυφασμένη με την προώθηση των ελληνικών συμφερόντων. Αυτό δεν μας κάνει λιγότερο ευρωπαίους, εάν αυτό θέλατε να πείτε, γιατί και εδώ τα πράγματα νομίζω ότι είναι ξεκάθαρα. Αν μη τι άλλο, διεκδικούμε τον τίτλο του πιο σταθερού, του πιο μακροχρόνιου ευρωπαίου σ' αυτήν τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και εν πάση περιπτώσει, καλοδεχούμενοι και εσείς, αλλά μη φτάνουμε στο άλλο άκρο, να υιοθετούμε δηλαδή μία αντίληψη όπου, σε μία τέτοια συζήτηση, δεν χωράει αναφορά στα θέματα της οικονομίας, ιδίως όταν σχετίζεται άμεσα με την ευρωπαϊκή μας πορεία. Και το θέτω αυτό, διότι το θεωρώ πολύ βασικό, φιλοσοφικής φύσεως δηλαδή. Σε μία πολιτική κουβέντα δηλαδή θα μιλήσουμε μόνο τεχνοκρατικά για το πώς βλέπουμε το μέλλον των θεσμών στην Ευρώπη; Αναμφισβήτητα είναι μεγάλο θέμα. Αλλά αυτό δεν σχετίζεται με το πώς αξιοποιούμε ή δεν αξιοποιούμε τις δυνατότητες και τις ευκαιρίες, που μας παρέχει το ευρωπαϊκό πλαίσιο, για να προωθήσουμε είτε τα πολιτικά μας συμφέροντα είτε τις οικονομικές μας προτεραιότητες; Αλίμονο! Ελπίζω να είναι λάθος ή εν τη ρύμη του αντιθετικού λόγου, για να με κριτικάρετε. Ελπίζω να μην απεικονίζει μία βαθύτερη αντίληψη ότι αυτά είναι δευτερεύοντα θέματα. Για μας αυτά είναι τα πρωτεύοντα.

Στη συνέχεια, άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό να κάνει μία μακρά αναφορά, με το γνώριμό του τρόπο, ότι δήθεν εμείς διαστρεβλώνουμε την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μία ακόμη φορά αναρωτήθηκα για ποια χώρα μιλάει ο κύριος Πρωθυπουργός. Διερωτώμαι εάν αγνοεί την πραγματικότητα ή σκόπιμα διαστρέφει την αλήθεια. Εάν σκέφθηκε ποτέ, από όσα είχε υποσχεθεί στο παρελθόν, πόσα ακόμη παραμένουν υποσχέσεις. Εάν κατάλαβε ή όχι ότι η περίοδος 1996-2003 θα καταγραφεί ως η περίοδος των μεγάλων χαμένων ευκαιριών για την πραγματική οικονομική και κοινωνική σύγκλιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μία πραγματικότητα. Εμείς δεν μηδενίζουμε και είναι φανερό από την αρχική μου εισήγηση. Δεν λέμε ότι δεν έγινε τίποτα. Όμως υπάρχει ένα κρίσιμο ερώτημα και κριτήριο. Ουδέποτε στη σύγχρονη ιστορία μας υπήρξαν ευνοϊκότερες συνθήκες για μια κυβέρνηση. Ουδέποτε κυβέρνηση διαχειρίστηκε τόσους πόρους, για να παράξει δυσανάλογα μικρό αποτέλεσμα.

Η πραγματικότητα είναι ότι, στην περίοδο 1996 - 2003, η Κυβέρνηση - το είπα πριν, θέλω να το επαναλάβω - διαχειρίστηκε 278 δισεκατομμύρια ευρώ και αύξησε το δημόσιο χρέος κατά 72 δισεκατομμύρια ευρώ επίσης. Τα φορολογικά βάρη αυξήθηκαν κατά 114%. Οι πόροι από τα Κοινοτικά Πλαίσια είναι

συμβολή άνευ προηγουμένου, ασχέτως του πώς γίνεται η απορρόφηση και η αξιοποίηση. Και τα έσοδα από την εκποίηση δημόσιας περιουσίας δεν έχουν προηγούμενο. Αυτή είναι η αλήθεια.

Με μέμφθηκε ο Πρωθυπουργός ότι δήθεν διαστρεβλώνω την αλήθεια, παρουσιάζοντας μία σειρά από δείκτες, όπου η Ελλάδα εμφανίζεται να είναι τελευταία. Οι δείκτες αυτοί είναι όλοι από την επίσημη ιστοσελίδα της Eurostat (Structural Indicators, δομικοί δείκτες) και θέλω να τους καταθέσω στη Βουλή, γιατί αυτοί οι δείκτες είναι επίσημα στοιχεία. Δεν τα εφευρίσκουμε εμείς, αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι τα στοιχεία που παίρνουμε από τη Eurostat. Και ο καθένας από εμάς έχει πρόσβαση σ' αυτό από την ιστοσελίδα της Eurostat.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στη συνέχεια θέλω να πω δύο λέξεις για την περίφημη επιστολή Μέντους προς την κ. Διαμαντοπούλου, την Ελληνίδα Επίτροπο, που προφανώς έγινε κατά παραγγελία του Πρωθυπουργού και η οποία επισμαίνει μεταξί άλλων: «Αξιοπιστία σημαίνει να αναγνωρίζονται οι αδυναμίες και να λαμβάνονται δραστηριτικά μέτρα για την αποκατάστασή τους, χωρίς να είναι απαραίτητη η παρέμβαση των Βρυξελλών».

Δεύτερο και πιο σημαντικό: «Οι εταιρείες ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε., ΕΡΓΟΣΕ, ΕΥΔΑΠ, ΟΑΕΔ, είναι παραδείγματα δυσλειτουργικών υπηρεσιών. Η αντίδραση των ελληνικών αρχών είναι ορισμένες φορές ακόμα χειρότερη, καθώς αρνούνται την ύπαρξη των προβλημάτων». Αυτό λέει η επιστολή Μέντους και θέλω να την καταθέσω κι αυτήν, γιατί είναι απεικόνιση μιας πραγματικότητας για τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης. Δικαιωθήκαμε στις επισημάνσεις μας για το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στην τελευταία, αν θυμούμαι καλά, προ ημερησίας διατάξεως συζήτησης στη Βουλή, σεις παραδεχθήκατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι χάθηκαν πόροι 237 δισεκατομμυρίων δραχμών, γιατί δεν τους ζητήσαμε. Και μάλιστα θυμώμαι ότι είπατε στη δευτερολογία σας περίπου ότι ήταν ασήμαντοι αυτοί οι πόροι. Απλώς για τα συγκριτικά μεγέθη να θυμίσω ότι οι πόροι που χάθηκαν αντιστοιχούν στα περιφερειακά προγράμματα επτά ετών για όλες τις νησιωτικές περιφέρειες της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και ακόμα το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, η ίδια η Κυβέρνηση ομολογεί, ο αρμόδιος Υφυπουργός, ότι με τους σημερινούς ρυθμούς δεν θα υλοποιηθεί ούτε σε δεκαπέντε χρόνια. Και αυτό δεν το λέω έτσι τυχαία. Όταν στα δύομισι χρόνια δηλαδή, μέχρι στιγμής, της εφαρμογής της Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης έχει απορροφηθεί το 21% -αφαιρέστε και την προκαταβολή και κάντε μία απλή πράξη- σημαίνει ότι δεν θέλετε δεκαπέντε, σημαίνει ότι με αυτούς τους ρυθμούς είμαστε τελείως εκτός τροχιάς. Αυτή είναι η αλήθεια και το ξέρετε κι εσείς. Οι δικές σας φιλικές εφημερίδες γράφουν συνέχεια ότι είστε προβληματισμένος με την πολύ χαμηλή απορρόφηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Προς τι, λοιπόν, οι ανακριβείς και τα ψέματα και οι μομφές στην Αντιπολίτευση, που πρέπει να σας πω ότι με ξεχωριστή επιείκεια και ήπιους τόνους, ειδικά σήμερα, αναδεικνύει τα θέματα;

Τον Απρίλιο του 2002 ο αρμόδιος Επίτροπος κ. Μπαρνιέ στέλνει επιστολή, τονίζοντας ότι η επιτροπή αναστέλλει τη χρηματοδότηση των νέων σιδηροδρομικών έργων και κάνει ευθέως λόγο για αναξιόπιστο επιχειρησιακό σχέδιο του ΟΣΕ.

Παρακαλώ για τα Πρακτικά και αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία έχει ως εξής:

Ήμαρτον Θεέ μου! Επειδή, όμως, μπήκατε σε αναφορές λεπτομερείς, που προδίδουν κάποια μικροψυχία, θα μου επιτρέψετε να σας πω, θα σας θυμίσω μόνο ένα πράγμα. Εσείς ο ίδιος στην τελευταία μας συνάντηση, που με καλέσατε στο Μέγαρο Μαξίμου για την πορεία του Κυπριακού, μου ζητήσατε ρητά να παρέμβουμε στους ηγέτες του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Το κάναμε, κύριε Πρωθυπουργέ. Δεν το επικαλεστήκαμε. Δεν το κάναμε μόνο γιατί το ζητήσατε εσείς, αλλά γιατί ήταν το εθνικό μας καθήκον. Μην έρχεστε, λοιπόν, τώρα να μας πείτε ότι δεν βοηθάμε τις εθνικές υποθέσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Περί εναλλασσόμενης Προεδρίας: Είναι μία άποψη σεβαστή. Την ακούμε και στο ευρωπαϊκό περιβάλλον, ακόμα και από, ας το πούμε, ιδεολογικά «φίλιες δυνάμεις».

Εγώ, όμως, λέω το εξής: Κατ' αρχήν, κάθε χώρα μπορεί να συμβάλει. Κάθε χώρα μπορεί να προσφέρει σε αυτό το άρωμα της Ευρώπης, σε αυτό το μωσαϊκό της κοινής μας πορείας. Υπάρχουν αντεπιχειρήματα. Αλλά, και αν ακόμα ήταν να δεχθούμε την εγκατάλειψη της εναλλασσόμενης εξάμηνης Προεδρίας, ας το διαπραγματευόμασταν, ας δίνουμε μία μάχη. Δίαν κάτι, παίρνω κάτι άλλο.

Μας είπατε πριν από λίγο ότι η στάση σας στο θέμα αυτό, όπως και σε άλλα, υπαγορεύτηκε από την ανάγκη να ρίξετε το βάρος στην άμυνα. Μα δεν το ρίξατε ούτε εκεί. Δεν είδαμε και εκεί ούτε να προωθείται το θέμα όσο θα θέλαμε και, πάντως στην πρωτοβουλία ορισμένων χωρών να φύγουν μπροστά, δεν είδαμε την Ελλάδα παρούσα. Και αν η δικαιολογία στη διάρκεια της Προεδρίας, για όσο ευσταθούσε, ήταν ότι εν πάση περιπτώσει ασκούμε την Προεδρία και δεν μπορούμε να παίρνουμε θέσεις, που κάποιες χώρες τις βρίσκουν πολύ αντίθετες, η Προεδρία έχει τελειώσει εδώ και τέσσερις μήνες. Θα μπορούσατε να κάνετε σαφή την πολιτική σας με έναν πολύ εναργέστερο τρόπο, πράγμα που δεν κάνατε.

Τέλος, για να ολοκληρώσω τη δευτερολογία μου, θέλω να πω το εξής: Υπήρξε μία παλινωδία θέσεων. Είναι αλήθεια πράγματι ότι στην πιο πρόσφατή σας τοποθέτηση είπατε ότι είστε της άποψης να ισχύσει η αρχή «ένας Επίτροπος ανά κράτος» και ότι δεν πρέπει να φοβίζεται το γεγονός ότι θα υπάρχει ένα Σώμα από είκοσι πέντε, είκοσι επτά, ίσως και περισσότερους στο μέλλον, το οποίο θα αποφασίζει για τα θέματα αυτά. Συμφωνούμε μ' αυτήν την άποψη. Διαφωνούμε, όμως, απόλυτα με την άποψη, την οποία είχατε εκθέσει στις 12 Ιουνίου σε συνέντευξη Τύπου στις Βρυξέλλες, όπου λέγατε –μεταφέρω τα λόγια σας- επί λέξει: «Όμως η εμπειρία μου λέει ότι μία επιτροπή είκοσι πέντε ή τριάντα επιτρόπων δεν μπορεί να λειτουργήσει κατά τρόπο ικανοποιητικό».

Πρέπει, λοιπόν, να βρούμε μία λύση. Και η λύση που προτάθηκε από τη Συνέλευση για Επιτροπή με δεκαπέντε εναλλασσόμενα μέλη, με δεκαπέντε εκ περιτροπής Επιτρόπους, νομίζω ότι είναι μία λύση αποδεκτή από τις περισσότερες χώρες».

Παντελώς λάθος θέση είναι αυτή. Και αν την προωθούν κάποιες άλλες χώρες, δεν έχουμε κανένα λόγο να συνομολογήσουμε. Και εν πάση περιπτώσει, σωστό μεν ότι τη διορθώσατε με κάποιους μήνες καθυστέρηση, αλλά δεν μπορώ να μη στηλιτεύσω το γεγονός ότι, σε ένα θέμα τόσο καίριας σημασίας για το θεσμικό μέλλον της Ευρώπης, για τα δικαιώματα χωρών όπως είναι η Ελλάδα, εμφανίστατε αυτήν την επίσημη διπλή υπαναχώρηση.

Κι εν πάση περιπτώσει, να κάνετε και μίαν άλλη διόρθωση. Να πείτε στους συνεργάτες σας, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι το κείμενο «Υπουργείο Εξωτερικών, Γραφείο του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών, Αθήνα 1η Οκτωβρίου 2003» έχει μια κωδικοποίηση των θέσεων των διαφόρων χωρών. Σε ό,τι αφορά τις προτάσεις για τη σύνθεση της Επιτροπής λέει ποιες χώρες επιθυμούν ουσιαστική συζήτηση για βαθμίδες, ψήφο και χαρτοφυλάκια. Έχει δέκα χώρες. Λέει ποιες χώρες επιθυμούν οι Επίτροποι να έχουν ψήφο. Έχει κάποιες άλλες χώρες. Λέει: «Ψήφος μόνο στα θέματα της αρμοδιότητάς τους». Μόνο η Ελλάδα!

Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ακόμα κάποιο πρόβλημα σε σχέση με την πραγματική γραμμή, που προωθούμε προς τα έξω ασχέτως των λεγομένων για εσωτερική κατανάλωση. Εάν πράγματι ταυτίζεστε με την εθνική θέση μας, δηλαδή «μία χώρα - ένας Επίτροπος με όλα τα δικαιώματα αρμοδιοτήτων και ψήφου», τότε τουλάχιστον αυτό το κείμενο πρέπει να διορθωθεί.

Ευχαριστώ πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μία παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή πάλι ακούσαμε τα περί στατιστικών, θα ήθελα να καταθέσω κι εγώ μία στατιστική σε σχέση με το κατά κεφαλήν διαθέσιμο εισόδημα σε μονάδες αγοραστικής δύναμης από μία μελέτη της EUROSTAT.

Η Ελλάδα προηγείται της Ισπανίας, της Σουηδίας, της Ιρλανδίας, της Φινλανδίας, της Πορτογαλίας. Είναι σχεδόν κοντά στη Δανία. Είναι δηλαδή περίπου στο μέσον της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά το εισόδημα που έχει ο Έλληνας στην τσέπη του και διαθέτει. Αυτό προκύπτει από τη διαφορετική φορολογία.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία έχει ως εξής:

(ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας) : Και πρόσφατα, χθες, προχθές, σε απάντηση της Κυβέρνησης σε νομοθετικό έλεγχο, σε ερώτηση Βουλευτού του Συνασπισμού, προκύπτει από έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ότι έσοδα περίπου 4 δισεκατομμυρίων ευρώ από μετοχοποιήσεις, αντί να κατευθυνθούν στη μείωση του δημοσίου χρέους, χρηματοδότησαν καταναλωτικές και τρέχουσες δαπάνες του δημοσίου. Αποκαλύπτεται η πλασματικότητα των δήθεν πλεονασματικών προϋπολογισμών. Αποκαλύπτεται η βαθύτατη αναξιοπιστία.

Και θα το καταθέσω και αυτό, γιατί είναι τεράστιο θέμα και δεν μπορείτε να το ξεπεράσετε έτσι. Δηλαδή μας λέτε ψέματα τόσα χρόνια; Μας λέτε ψέματα και δεν έχετε καν το θάρρος να πείτε ότι ζητάτε συγγνώμη, ότι παρέχετε κάποιες εξηγήσεις για το φαινόμενο; Δηλαδή κοροϊδεύετε, όταν συζητάμε εδώ προϋπολογισμούς; Είναι μείζον θέμα και πολιτικής και ηθικής τάξεως.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ακόμα, θέλω να επανέλθω σε κάτι. Παρουσιάσαμε ένα στοιχείο πριν από λίγο καιρό. Μιλήσαμε για μία μελέτη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που υπολογίζει το βάρος, για την ελληνική οικονομία, της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς σε 3,5 τρισεκατομμύρια δραχμές το χρόνο. Κοιτάξτε. Είναι ασύλληπτο το νούμερο. Το αμφισβητήσατε και μάλιστα με βαριές, χυδαίες, αγοραίες εκφράσεις. Πρέπει να σας πω -και θα σας την καταθέσω- ότι αυτή είναι η επίσημη μελέτη, όπως όλες οι μελέτες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, έχει εκδοθεί από την ίδια την Τράπεζα στη σειρά των μελετών της και την υπογράφει ένας από τους κορυφαίους οικονομολόγους των δημοσίων οικονομικών σε ολόκληρο τον κόσμο, ο κ. Vito Tanzi. Θα ήταν χρήσιμο να τη μελετήσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω μονίμως τον Πρωθυπουργό να επικαλείται το ρυθμό ανάπτυξης. Μα δεν αμφισβήτησε κανείς ότι έχουμε υψηλότερο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ απ' ό,τι άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Πράγματι έτσι είναι. Πού οφείλεται όμως; Οφείλεται στους κοινοτικούς πόρους και στα ολυμπιακά έργα. Έστω και έτσι, είναι καλό αυτό. Το μέγα ερώτημα όμως είναι πού διαχέεται αυτή η ανάπτυξη. Βλέπετε να απεικονίζεται σε βελτίωση της ποιότητας ζωής, σε βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των πολλών Ελλήνων; Μα δεν είναι έτσι. Ό,τι και να λέτε σήμερα εδώ, όσα και να ισχυρίζεστε εσείς και οι εκπρόσωποί σας, δεν είναι αυτή η πραγματικότητα και την ξέρουν οι πολίτες. Το προϊόν της ανάπτυξης, πολύ λίγο, δυσανάλογα λιγότερο πηγαίνει στις περιφέρειες και στους πολίτες της χώρας και δυσανάλογα περισσότερο πηγαίνει στους λίγους και εκλεκτούς. Αυτή είναι η αλήθεια. Πώς θα το κάνουμε δηλαδή;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μας λέτε ότι η ανεργία δεν είναι υψηλή; Περίπου ήρθατε να μας πείτε σήμερα ότι είσθε ικανοποιημένος για το ρυθμό της ανεργίας; Εμείς λέμε ότι η ανεργία είναι η δεύτερη υψηλότερη στην Ευρώπη, με την πρώτη όμως, την Ισπανία, να έχει μια δραματικά πτωτική τάση τα τελευταία χρόνια, και από την άλλη ότι είμαστε πρώτοι στην ανεργία των γυναικών και των νέων, που παραμένει ίσως το υπ' αριθμόν ένα κοινωνικό πρόβλημα στη χώρα. Είναι ή δεν είναι αυτή η πραγματικότητα, πέρα από εξωραϊσμούς και εύκολες εικονικές πραγματικότητες;

Ακόμη, επειδή μιλάτε για κοινωνική σύγκλιση, είναι δεδομένο ότι είμαστε στον πάτο της Ευρώπης σε ό,τι αφορά την κοινωνική σύγκλιση. Δεν λέμε ότι δεν έχει γίνει τίποτα, αλλά το ερώτημα είναι πόσα θα μπορούσαν να έχουν γίνει, πώς τρέχουν οι

άλλοι και πώς κινούμαστε με βήματα χελώνας εμείς και πόσες ευκαιρίες χάνουμε. Δεν λέει τίποτα ότι ένα στα πέντε ελληνικά νοικοκυριά είναι κάτω από το όριο της φτώχειας και ότι έξι στις έντεκα ελληνικές περιφέρειες είναι στις πιο φτωχές της Ευρώπης; Αυτά είναι επίσημα στοιχεία. Δεν είναι αποκηρύγματα φαντασίας του ενός ή του άλλου, που θέλει να σας αντιπολιτευθεί. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Σήμερα στην Ελλάδα η ανεργία, η ακρίβεια, η διεύρυνση των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων είναι το μέγα θέμα, είτε αρέσει είτε δεν αρέσει είτε εξυπηρετεί είτε δεν εξυπηρετεί προεκλογικές σκοπιμότητες και προπαγανδιστικά τεχνάσματα.

Έρχεσθε και μας λέτε περίπου ότι πρέπει να είναι πανευτυχείς οι αγρότες. Μα, δεν είναι πανευτυχείς, γιατί την πραγματικότητα την ξέρουν καλύτερα από σας και τολώ να πω καλύτερα κι από μας και από όλους μας. Είναι πολύ δυσχερή τα πράγματα εκεί και, όσες δικαιολογίες και να λέτε, παραμένει μία πραγματικότητα: ότι δεν αξιοποιήθηκε όσο θα έπρεπε το διάστημα της Ελληνικής Προεδρίας, αν μη τι άλλο στην αναθεώρηση της ΚΑΠ να συμπεριληφθούν τα μεσογειακά προϊόντα. Εμείς αυτό λέμε. Μην αλλάζουμε την κουβέντα. Αυτό είναι το μέγα ζήτημα.

Έρχομαι σε ένα άλλο σημείο. Διέκρινα μία ειρωνεία στο ύφος σας, κύριε Πρωθυπουργέ, για τις θέσεις μας για τα ελληνοτουρκικά και τη συνάντησή μου με τον κ. Ερντογάν. Λοιπόν, να τα ξεκαθαρίσουμε. Αν δεν θυμάστε την ιστορία των τελευταίων ετών μετά τη Μεταπολίτευση, να σας τη θυμίσω. Αν τη θυμάστε, σημαίνει ότι ψεύδεσθε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πάγια θέση της Νέας Δημοκρατίας τριάντα χρόνια τώρα είναι: Ναι στο διάλογο, να στην εξομάλυνση των σχέσεων. Θέμελιο για όλα αυτά είναι το Διεθνές Δίκαιο και οι Διεθνείς Συνθήκες. Όχι στις μονομερείς παραχωρήσεις. Αυτή είναι η θέση μας κωδικοποιημένα. Αυτή ήταν η πάγια πολιτική των Κυβερνήσεων Κωνσταντίνου Καραμανλή, η πάγια πολιτική της Κυβέρνησης Κώστα Μητσότακη. Είναι η πάγια πολιτική μας.

Εν πάση περιπτώσει, μη θέλετε να θυμηθούμε, εάν πάμε στο παρελθόν, τι κάνατε εσείς: από το «βυθίσατε το Χώρα», στο «ΕΟΚ και NATO το ίδιο Συνδικάτο», «κανένας διάλογος», «δεν συζητάμε τίποτα με την Τουρκία».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είπαμε να αλλάξετε άποψη, είπαμε να κάνετε οβιδιακές μεταμορφώσεις, όχι όμως να υιοθετείτε και το στυλ του κατήγορου και μάλιστα με δήθεν λεπτές ειρωνείες.

Σας έχουμε κάνει κριτική στην εξωτερική πολιτική. Πράγματι την έχουμε κάνει. Όχι γιατί έχουμε στρατηγικά κάποια διαφωνία, «μη μιλάτε με τους Τούρκους», αλλά γιατί σας έχουμε πει πολλές φορές να μην κάνετε χειρονομίες, που δεν έχουν ανταπόκριση. Φέρνω ένα παράδειγμα μόνο, το Ελσίνκι. Δεν σας είπαμε ότι ήταν στη λάθος κατεύθυνση. Σας είπαμε, όμως, ότι ήταν μία πολύ μεγάλη χειρονομία να πάρει επίσημα η Τουρκία το διαβατήριο, ας το πούμε έτσι, για την ενταξιακή της τροχιά και να μην προσπαθήσουμε τουλάχιστον να επιμείνουμε να διασφαλιστούν σε μεγαλύτερο βαθμό από όσο επετεύχθη, τα εθνικά μας συμφέροντα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και μας μέμψετε γι' αυτό, αντί να μας δίνετε συγχαρητήρια; Και να μας δώσετε συγχαρητήρια, γιατί σας ενισχύουμε τη διαπραγματευτική σας θέση, ασχέτως αν εσείς κάνετε καλή, κακή ή οποιαδήποτε χρήση αυτής της διευκόλυνσης που σας κάνουμε.

Εν πάση περιπτώσει, θα σας πω και κάτι άλλο. Εμείς πιστεύουμε στην εξομάλυνση των σχέσεων. Πιστεύουμε στην εκπομπή σωστών μηνυμάτων προς την άλλη πλευρά. Πιστεύουμε ότι, αν βρεθεί η κατάλληλη, η αξιόπιστη, η φερέγγυα ηγεσία και από την άλλη πλευρά, πολλά μπορούν να γίνουν στην κατεύθυνση του μέλλοντος. Δεν είναι, όμως, δική μας ευθύνη οι ταπεινώσεις που υπέστη τα τελευταία χρόνια η χώρα είτε με την κρίση των Ιμίων είτε με το φιάσκο των πυραύλων S-300 είτε με την αστεία -και επαίσχυντη ταυτόχρονα- υπόθεση Οτσαλάν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλήσατε για την Ελληνική Προεδρία. Εμείς σας είπαμε ότι τη στηρίζουμε και τότε και τώρα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα κάνουμε καμία κριτική. Δεν σημαίνει ότι θα αποποιηθούμε το θεσμικό μας ρόλο, ότι, όπου βλέπουμε λάθη ή παραλείψεις, δεν θα τα επισημαίνουμε.